

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 169/2026
19.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 445/24 од 28.05.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 94/25 (2024) од 23.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 445/24 од 28.05.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 94/25 (2024) од 23.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 445/24 од 28.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, на основу члана 89а КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ тако што му је забрањено приближавање оштећеној на удаљености мањој од педесет метара, забрањен приступ око места становања или места рада оштећене и даље узнемиравање оштећене, односно даља комуникација са оштећеном, у трајању од једне године од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде и друге трошкове о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећени ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 94/25 (2024) од 23.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Милосављевића, и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу К 445/24 од 28.05.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Милосављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Милосављевића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према налажењу Врховног суда, из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Милосављевића, произлази да бранилац у захтеву само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек. Међутим, наводима да суд, приликом одмеравања кривичне санкције, окривљеном није узео у обзир то што је окривљени дело извршио у стању урачунљивости која је била смањена али не битно, а која околност би, као олакшавајућа, поред других олакшавајућих околности, и одсуству отежавајућих околности, довела до изрицања блаже кривичне санкције, бранилац суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, на које бранилац окривљеног указује изнетим наводима захтева, и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП због које подноси захтев, не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Милосављевића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић